

17.

ŽICE

ALFRED MOSCHKAU-A

PHIL. Dr. G. F. D. H. M. O. G. W. etc.

PREBEDIŖO

OSCAR SIMIĆ.

bogoslov na sveučilištu hrvatskom Franje Josipa I, član međunarodnog philatelističkog društva u Drazdjanih.

DRUGO POPRAVLJENO I POMNOŽANO IZDANJE.

ZAGREB HRVATSKA.

1878.

ŽICE

ALFRED MOSCHKAU-A

PHIL. Dr. G. F. D. H. M. O. G. W. etc.

PRELEDIO

OSCAR SIMIĆ.

bogoslov na sveučilištu hrvatskom ^u Franje Josipa I, član međunarodnog philatelističkog društva u Draždjanih.

DRUGO POPRAVLJENO I POMNOŽANO IZDANJE.

ZAGREB HRVATSKA.

1878.

Predgovor.

Sljedeće žiće Dr. Moschkau-a čitao sam jeseni predprošle godine u privatnom književno-philatelističkom društvu u Zagrebu. Draždjanska „Unia“ donese o tom kratku viest. Na želju mnogih bude to žiće ljeti godine 1877 tiskano, na čast tolikom i tako obljubljenom Philatelisti i za uzor svim hrvatskim u toj struci mu drugovom.

Sada eto dotiskano je već i drugo pomnožano i popravljeno izdanje, koje će sigurno još većim zadovoljstvom primljeno biti.

Svim slovjenkim philatelistom najsrdačniji pozdrav

Oskar Simić.

U Zagrebu 1. Siečnja 1878.

Otton. Drag. Alfred Moschkau, sin živinara C. A. Moschkau-a, rodi se 24. Siečnja 1848 u Löbavi u Saskoj gornjoj Lužici. Od početka taki odlučiše ga roditelji dati u nauke. Niže škole i gimnaziju svrši on još kod kuće. Bolest srca osujeti mu namjeru, te se tako morade posvetiti trgovini. Polazio je on trgovačke škole u Budišinu, dok se godine 1867 ne iznevjeri tomu svomu zvanju i ode na dalnje nauke u Lipsko. Oslobodiv se vojničtva, oženi se sa Ernestinom Pfeifer,

kéerju tvorničara platna, koji je stanovao na podnožju brda Cotmara. Ljubav već od malih nogu prama domovini i za domaćom poviešću, te prilika čitanja povjestničkih djela u knjižnicah, muzejih i drugih zavodih, urodi kod Moschkau-a tolikim plodom, da je u brzo, jedan za drugim izdao u novinah više članaka kao i jedan svezak svojih pjesama i obširnu kroniku svoga rodnoga mjesta Löbave. Drugo njegovo zanimanje bilo je iztraživanje vierskih istina. Nastajući nemar vierski sklonuo ga je na to, da je pustio trgovinu, povukao se na imanje u Oybin, na onu divotu lužičkoga zagorja, da ondje život svoj probavi učenjem poviesti.

Izkusiv djelatnost homöopathije na vlastitom tielu postade liečnikom u svom brego-

vitom selu, nu nije mu naskoro bilo ni to mjesto dosta široko, nego ode jeseni 1872 u Žitavu sprijatelji se sa više liečnika, kojim je pomagao kod liečenja u privatnoj nekoj bolnici, gdje je napisao više povjestničkih djela, od kojih je hvalevriedno: „Die Raubburgen der Lausitz, Schlesiens und Böhmens“, zašto mu se pismeno i zahvališe Car Njemački i Austrijski, kao i kralj Saski. Obogaćen novim znanjem i izkustvom u liečničtvu i ranarstvu, prenese Moschkau svoju djelatnost 1873 n Srednji Oderwitz, nu samo za kratko vrieme, jer je naskoro morao sve to ostaviti. Liepe lovorvience brao je Moschkau na polju filozofičkom i naravoslovnom. (Dopisivao je takodjer sa Darwinom i Häcklom i pošiljao im više svojih članaka). Nu

poslije ubirao je trnje i sbog svoga nauka izgubio svoj kruh, nu ni u toj nesreći ne zapustiše ga njegovi prijatelji.

Na ušću Mulde počivao je Moschkau odaljen od svih vierskih i političkih zamašaja. On utemelji u Nossenu fotografsko-artistički zavod i ujedno podpomagan od više glasovitih archeologa svoju „Saxoniju“ list za poviest. Nu ni ovdje ne bje mu duga obstanka. Razpisano profesorsko mjesto za naravopravno liečničtvo u Draždjanih zapade njega. Tu stolicu riesio je on do proljetja 1876 godine. Za to vrieme i poslije toga učio je Moschkau na medicinsko-kirurgičkoj Akademiji i na kr. Politehniki u Draždjanih, liečničtvo, udbarstvo i zdravstvo, pošto je već prije najme godine 1875 položio doktorat mudro-

slovja. Iste godine dobi Moschkau od svoga ljubeznoga i visokoga štovatelja, Njegove jasnosti kneza Mtislava Valerianović Galitzina dekret, kojim ga imenuje svojim homöopatičkim tjelesnim liečnikom. Godine 1876 ljeti preseli se Moschkau u Gohlis kraj Lipskoga, gdje sadase bavi lih spisateljstvom. Ovdje poče izdavati svoje novine „Gesundheitswacht“ i „Blätter für Autographensammler“. anjeca svibnja 1877 godine imenovalo ga je „das Freie Deutsche Hochstift“ u Frankfurtu na Majni svojim članom.

Prelazimo sada na Moschkau-ov rad kao Philateliste. Počeo je on sabirati marke godine 1860. Njegova se je sbirka svakom godinom poljepšavala i umnažala. Godine 1866 otvori Moschkau u Žitavi prodaju ma-

raka. 1869 postavi u Draždjanih temelj svojoj velikoj sbirci maraka, koja je kano podloga služila Schaubeckovomu albumu i Katalogu i tim došao on (Moschkau) na glas kano sakupljač. Sbirka njegova bila je ratne godine 1870—1871, spojena s Trauvitzovom, javno na ogled postavljena na korist činovnika ratne pošte, pošto je već u tako zvanom „Verein für die Erdkunde“ stekla pohvalu, i kralju Ivanu i nasljedniku kraljeviću, sada kralju Albertu, na njihovu želju pokazana. Godine 1869 pisao je Moschkau prviput članke o listovnih markah u „Heidelberger Bazar“ i postao članom društva za ukinuće antiphilatelističkih elementa u Heidelbergu. Kano takov otkrio je varku sa kojekakovimi spotvorenimi privatnimi markami. — 1870

preuze uredništvo „Des deutschen Journals für Marken“, za koje je mnogo radio i radi. — Jeseni 1871 utemelji svoj „Magazin für Markensammler“, isto tako sa Dr. Arltdtom i Cand. jur Treichlom „Verein für deutsche Philatelisten“, kojemu je bio prvi predsjednik on sam, te je još do ne davna bio. — 1871 izdao je on prvi svezak Philatelističke svoje Biblioteke: „Die Wasserzeichen auf den Briefmarken nebst einer Geschichte der Briefmarken und des Sammelwesens“, koje djelo ugleda već 1872 i drugo izdanje. Tomu djelu se pridruži 1875 drugo „Handbuch für Essaissammler.“ Drugi svezak djela „Das Handbuch für Postmarkensammler“ ugleda svjetlo, i to prvo izdanje 1874, drugo 1875, i napokon treće sa 1100 slika 1877. — 1874 ime-

novan je od Hamburškog philatelističkog društva počastnim članom. — 1876 godine izda „Deutsches Briefmarkenalbum. — Godine pako 1877 bude izdano četvrto izdanje Schaubeckovoga albuma po njemu popravljeno i izumitelju poštarskih biljega Sir Rovlandu Hillu posvećeno, koj to s veseljem primi. U Siečnju napokon izadje treće izdanje njegova djela „Ueber die Wasserzeichen“. — 1876 bude imenovan od Philatelističkoga društva u Lipskom i Parižkoga - Societè francaise de Timbrologie“ dopisujućim članom.

Osim svega izadje još godine 1874 njegov „Postkarten-Album“, koj se je već nakon pet mjesecih morao dati po drugiput tiskati. Kako je Moschkau marljiv suradnik Senfovoga „Illustrierte Briefmarken-Journal“,

može se svaki osvjedočiti, koj taj časopis u ruke primi i marljivo čita. Iz toga kratkoga nu jezgrovitoga „Žića“ može svaki crpiti, koli uman i obljubljen jest taj vrli muž ne samo kod Njemaca i inih velikih naroda, nego i kod maloga naroda hrovaskoga. Moschkau je po tom pravi i korjeniti philatelist.

F. Schmidt. Reprints. 1. 2.

